

Al een paar jaar volgt zoonlief theaterles in het Annatheater. Met ontzettend veel plezier! Ik weet nog dat ik bij de introductieles dacht: "Dit gaat hij nooit leuk vinden, want, oei, wat is Lavinia streng!" Maar ons kind bleek daar helemaal geen last van te hebben en eigenlijk had ik ook beter moeten weten. De jaren ervaring als peuterjuf (en natuurlijk als moeder) hebben me namelijk wel geleerd dat kinderen het meest floreren bij duidelijkheid, bij regels die liefdevol zijn opgesteld én worden nageleefd!" Precies wat Lavinia doet voor haar cursisten.

Maar goed, terug naar de zoon. Die had begin juni zijn jaarlijkse uitvoeringen en daar gingen nog een paar drukke weken aan vooraf. Er moest immers kleding gezocht en gepast worden én er moest tekst geleerd worden. En dat laatste was niet helemaal op zijn lijf geschreven. Want ja, wanneer moet je tekst leren? In je vrije tijd! En die vrije tijd steekt hij liever in het 'buitenspelen' met vriendjes (lees: bij het vriendje op de kamer zitten en daar gamen, filmpjes maken en meer van die dingen waar je thuis zoveel tijd niet in mag steken). Maar we leerden samen zijn tekst en de laatste avond wist hij me zelfs te verrassen door ineens met een geweldige intonatie zijn woorden te spreken! Hij was er klaar voor!

In de eerste uitvoering echter, reageerde een medespeler te snel op een ander en de monoloog van onze zoon werd overgeslagen. Even zag ik hem twijfelen of hij alsnog zijn woorden zou spreken, maar hij besloot dat hij daarmee iedereen in de war zou brengen en deed het dus niet. Dat was buiten Lavinia gerekend! Voor de tweede uitvoering drukte ze ons kind op het hart zijn moment te pakken! "En als ze je weer overslaan, doe je het gewoon erachteraan!"

"Want", stelde ze na afloop tegen mij, "hij stelt zich altijd heel dienstbaar op. Dat is juist de reden dat ik tekst op papier heb gezet: om alle kinderen de kans te geven zich te laten zien." En ja hoor, dat lukt haar. Het grootste deel van de 'club' waar ons kind bij zit, is al een aantal jaren samen en het is geweldig om te zien hoe de kinderen groeien, individueel en als groep.

Ik hoop dat mijn kind de kans grijpt om hierin te blijven groeien. Maar ik vrees het ergste, want ja, die vrije tijd hè...